

Pölcz Ádám

Petőfi Sándor: Az apostol (hangoskönyv)

Kétségtelen és vitathatatlan, hogy minden ember egyenlőnek született, az elnyomásnak pedig ellen kell állni. Fel kell nőni a feladathoz: meglátni, hogy nem feltétlenül az a kizárólagos, amiben a többség hisz! Sőt, lehet, hogy a legnyomorultabb ember vallja az isteni igazságot.

Petőfi hőségét úgy látjuk magunk előtt, mint súlyos viszontagságok között a szent célért küzdő hőst. És nem értjük, hogy miért nem sikerül elérnie az áhított célt: az igazságot, a szabadságot, a nép szabadságát. Szurkolunk neki, mert története ma is aktuális – szűkebb személyes környezetünkben és nagyobb közösségünkben egyaránt.

Petőfi Sándor örökérvényű műve megszólal és megszólít – és ezúttal nemcsak bennünk visszhangozhatnak a szavak, hanem immár hangoskönyv formájában is. Szilveszter sorsát Kaszás Attila ihletett előadásában követhetjük végig. „Az apostol” intenzív képei, alapos pontossággal leírt helyszínei és jelenetei megkívánják tőlünk az intenzív figyelmet, valahogy úgy, ahogyan az ókori görögök tehették, amikor nagy énekmondóikra figyeltek. Bennük megvolt az a közös kulturális háttér, amely az eposzok és drámák megértéséhez kellett. Közös mitológiájuk érthetővé tette a rég történeteket. Éppily jól értjük mi, mai hallgatók, 1848 mitológiájának örökösei, milyen, amikor valakit az igazságért zárnak börtönbe. Ismerjük Petőfi és barátai törekvéseit és apostoli tevékenységük gyümölcsét! És ismerjük a büntetéseiket is...

Ahogy a borító hátlapján is olvashatjuk: a műben „... kiemelt szerepet kap a szabadság, a szabadsághoz való jog, melynek gyakorlása azonban kötelezettségekkel, lemondásokkal és áldozatokkal is jár. Erre csak az apostolok képesek”. Úgy, ahogyan legnagyobb költőnk is képes volt rá.

A mű tolmácsolása hiteles, magával ragadó – figyeljünk hát a mondanivalóra! Ki tudhatja, kiben rejtőzik egy újkori apostol?

„A szőlőszem kicsiny gyümölcs,/ Egy nyár kell hozzá mégis, hogy megérjék./ A föld is egy gyümölcs, egy nagy gyümölcs, s ha a kis szőlőszemnek egy nyár/ Kell, hány nem kell e nagy gyümölcsnek,/ Amíg megérik?” (Részlet a Tizenegyedik énekből)